

Nr 415.

Av herr **Leander**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 362, angående tillfällig löneförbättring åt viss personal vid marinen.

I det förslag till grunder för tillfällig löneförbättring under åren 1918 och 1919 för viss personal vid marinen, som av Kungl. Maj:t framlagts i proposition nr 362, föreskrives i § 1 mom. 11, att underofficer av 2:dra graden, som under tjänstetid såsom underofficerskorpral vid kustartilleriet uppflyttats till beställning i 1:sta lönegraden för manskap efter kortare anställningstid än 72 månader, må för erhållande av löneförbättring allenast tillgodoräkna sig högst 9 år av den tid utöver 6 år, varunder han innehaft lön i 1:sta lönegraden för manskap.

Såvitt det lyckats mig att rätt tolka de ganska invecklade avlöningsbestämmelserna, skulle genom ovannämnda stadgande vissa underofficerare vid kustartilleriet med hänsyn till lönetursberäkning komma i en ogynnsammare ställning än deras vederlikar vid flottan och jämväl armén. Utbildningstiden för ernående av lön i 1:sta lönegraden för manskap (underofficerskorpralsgraden) vid flottan är och har hela tiden varit 72 månader eller 6 år. Läggas härtill de 3 år i beställning med lön i 1:sta lönegraden för manskap, som enligt propositionen fordras, innan lönetursberäkningen börjar, utgör detta tillhopa 9 år. Vid kustartilleriet däremot har utbildningstiden för ernandet av underofficerskorpralsgraden, vilken emellertid numera även där utgör 72 månader, förut varit endast 4 à 5 år. Då ifråga om de underofficerare, som haft denna kortare utbildningstid, föreskrives, att de skola ha tjänstgjort i 6 år i 1:sta lönegraden för manskap, innan deras lönetursberäkning tager sin början, följer därav, att de erhålla sina ålderstillägg 1 à 2 år senare än övriga underofficerare. 6 tjänsteår utan lönetursberäkning samt 4 à 5 års utbildning utgöra nämligen 10 eller 11 år, då övriga underofficerare icke ha att räkna med mera än 9 år för uppflyttning i högre löneklass.

Ovan påpekade olikhet, som icke kan sägas stå i full överensstämmelse med rättvisa och billighet, är avhjälpt genom att utbyta 6 år mot resp. 4 à 5 år. Som det emellertid av praktiska skäl torde vara olämpligt, att bestämmelserna upptaga 2 siffror, skall jag nöja mig med att föreslå, att siffran 6 utbytes mot 5. Visserligen få de av kustartilleriets underofficerare, som haft 5-årig utbildning, även genom denna ändring liksom skänka bort ett år av tiden för lönetursberäkning, men det blir i allt fall ett år mindre än enligt Kungl. Maj:ts förslag.

Jag vågar alltså vördsamt hemställa,

det riksdagen ville besluta, att uti de av Kungl. Maj:t genom proposition nr 362 föreslagna grunder för tillfällig löneförbättring under åren 1918 och 1919 för viss personal vid marinen mom. 11 av § 1 måtte erhålla följande ändrade lydelse: Underofficer av 2:dra graden, som under tjänstetid såsom underofficerskorpral vid kustartilleriet uppflyttats till beställning i 1:sta lönegraden för manskap efter kortare anställningstid än 72 månader, må för erhållande av löneförbättring allenast tillgodoräkna sig högst 9 år av den tid utöver 5 år, varunder han innehaft lön i 1:sta lönegraden för manskap.

Stockholm den 7 maj 1918.

Ulrik Leander.